

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2279/2017
19.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер-Поповић и Звездане Лутовац, чланова већа, у парничном поступку по тужби тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Горан Бранковић, адвокат из ..., против туженог ББ, из ..., кога заступа пуномоћник Милан Стојаковић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици и издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 бр.335 /17 од 24.05.2017.године, у седници већа одржаној дана 19.10.2017 .године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 бр.335 /17 од 24.05.2017.године.

Образложење

Основни суд у Ваљеву је пресудом П2 бр.319 /2016 од 17.03.2017.године обавезао туженог да на име доприноса за издржавање мал.ВВ плаћа месечно износ од 6.000,00 динара, а на име доприноса за издржавање мал.ГГ плаћа месечно износ од 5.000,00 динара почев од 12.12.2014. године па убудуће док обавеза издржавања по закону траје, до 5-ог у месецу за тај месец на руке мајци АА, а доспеле рате од 12.12.2014. са припадајућом каматом одједном у року од 15 дана од пријема пресуде. Преко наведених износа одбијен је захтев тужиље као неоснован. Одређене су мере заштите од насиља у породици којима је забрањено туженом да се приближи тужилји на удаљености мањој од 200 м осим приликом узимања и враћања малолетне деце ради одржавања личних односа у складу са пресудом и наложено је туженом да се суздржи од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужиље. Изречене мере су одређене на период од годину дана, а могу се продужавати док не престану разлози одређивања мера. Обавезан је тужени да тужилји накнади трошкове поступка.

Апелациони суд у Београду је побијаном пресудом Гж2 бр.335/17 од 24.05.2017. године одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио првостепену

пресуду у делу ставом 1 усвојеног захтева као и у ставовима 2, 3, 4 и 5. изреке. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужени је преко пуномоћника благовремено изјавио ревизију због битних повреда поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о основаности ревизије и испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Није захваћена ни релативно битном повредом на коју указује ревидент. Ово са разлога што у породичним споровима суд је овлашћен да изводи доказе и утврђује чињенице на које странке нису указале, али се оне утврђују првенствено у првостепеном поступку, а тек под условима из чл. 383. ЗПП у другостепеном поступку. Обзиром на узраст малолетне деце суд процењује да ли ће и на који начин ће прибавити њихово мишљење сагласно годинама и зрелошћу како је прописано чл. 266. Породичног закона.

Према утврђеним чињеницама у предметном спору, разведен је брак парничних странака и одлучено је да тужила самостално врши родитељско право. Одлучујући о доприносу туженог издржавању малолетних ћерки рођених у браку са тужиљом првостепени суд је утврдио потребе деце и могућности родитеља, дужника издржавања, сагласно чл. 162. ст. 2. и 3. Породичног закона. При одлучивању судови су имали у виду све околности на које указује ревидент и то висину зараде сваког родитеља и друга имовинска права, расходе и другу обавезу издржавања коју има тужени према пунолетној деци из претходног брака, његове здравствене прилике и немогућност да својим додатним радом обезбеди више новца, те су га обавезали да мањим износом у односу на потребе деце доприноси њиховом издржавању дајући при том разлоге које прихвата и ревизијски суд. Ради се о малолетној деци, па се тужилац не може ослободити обавезе издржавања којом треба да деци омогући најмање такав ниво животног стандарда који сам има.

Неосновано се ревизијом туженог оспоравају родитељски капацитети и подобност тужиле за вршење родитељског права и у вези са тим мишљење Центра за социјални рад на чију је објективност приговарао, јер одлука о вршењу родитељског права није предмет овог ревизијског поступка већ је била предмет преиспитивања по претходно изјављеној ревизији у овом спору и у том делу је ревизија одбијена.

Према утврђеним чињеницама тужени је правоснажном пресудом Основног суда у Ваљеву К 606/15 од 30.03.2016 године осуђен за кривично дело

насиља у породици учињеног према тужили 13.08.2014.године. По чл.13. ЗПП у погледу постојања кривичног дела и одговорности учиниоца парнични суд је везан за правоснажну осуђујућу пресуду. Стога неосновано ревидент негира постојање насиља у породици и основа за одређивање мера заштите од насиља у породици.

Обавеза суда и других органа да се руководе најбољим интересом детета, која је и прописана Конвенцијом о праву детета и чл. 6 Породичног закона такође оправдава усвајање захтева за одређивање мера ради заштите од насиља у породици у ситуацији када је насиље утврђено, јер и дете трпи насиље када се деси насиље према њему блиском лицу. Стога су правилно нижестепени судови имајући у виду и мишљење Центра за социјални од 12.02.2015. године који је предложио целисходним одређивање мера заштите од насиља у породици исте одредили сагласно чл. 197. и 198. Породичног закона.

У конкретном случају испоштована је одредба чл. 270. Породичног закона која обавезује суд да пре одлучивања о заштити права детета затражи налаз и стручно мишљење од органа старатељства, породичног саветовалиштва или друге установе специјализоване за посредовање у породичним односима.

На основу изложеног Врховни касациони суд је одбио ревизију туженог као неосновану и применом чл. 414. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић